

Diuites. & locupletes in dies homines effici presumuntur. ibid. nu. 10. & pref. 28. lib. 6. nu. 1
Dites an quis presumatur factus laboribus, & industria, etiam si negocia alterius administrasset. ibid. nu. 10. 11. & 13
Ditem qui tenetur eligere, probare debet electum illum esse talem. pref. 25. lib. 6. nu. 18
Diuitia maior adhibetur fides. q. 15. lib. 1. nu. 31
Diuitia solae ad donationis presumptionem an sufficiant. pref. 24. lib. 3. num. 4
Diuitias esse accidentia ostenditur, cum quilibet nascatur nudus, & inops. pref. 28. lib. 6. num. 6. Et acquiritur, & amittuntur diuitiae ex fortunae impetu. ibid. num. 8. Distingue, vt ibi. nu. 9. & bona plura extare, vel non extare quando presumatur, & quando presumptio sit pro inventario. pref. 26. lib. 6. nu. 1. & per tot.

Dolus est quid latens, & in animo consistens, qui sane animus non potest, nisi coniecturis probari, debent autem coniecturae esse virgutes, & concludentes. pref. 3. lib. 5. num. 44. semper est delictum, & pena peccati debet, nisi extraordinaria. pref. 3. lib. 5. num. 2. ex insolitis arguitur. pref. 12. lib. 4. nu. 4. coniecturis verè detegi, & probari potest, & quibus. pref. 3. lib. 5. nu. 42. presumitur, quando sit aliquid sine necessitate noctis tempore, quod die fieri potuit. pref. 12. lib. 4. nu. 7. alius est verus, alius presumptus. pref. 3. lib. 5. nu. 5. & quid sit verus, quid presumptus, ibid. & seq. siue verus siue presumptus probatur semper probationibus, & coniecturis, quae aliquando sunt a lege approbate, aliquando verò in ea non scripta. ibid. nu. 9. verus in futurum remitti non potest, presumptus autem in futurum committendus remitti potest. ibid. nu. 10. semper in eo presumitur, qui semel in dolo veritatis fuit. pref. 32. lib. 5. nu. 15. quibus in casibus, & quibus ex coniecturis presumatur. pref. 3. lib. 5. nu. 42. vsque num. 114

Dolus quid sit, an, & quando presumatur, & quomodo excusetur, & tollatur.

Doli, & fraudis exceptio opponi adhuc potest non obstante lapsu biennij ad confessionem numerationis ad debitore facta, pref. 145. lib. 3. num. 22
Dolus nunquam presumitur nisi probetur. pref. 12. lib. 4. nu. 2. regulariter non presumitur, hoc ampliat multis modis, pref. 3. lib. 5. nu. 14. cum seq. non presumitur in eo, qui suo iure vultur, pref. 188. lib. 4. nu. 15. nunquam presumitur in principem, pref. 3. lib. 5. nu. 14. Nec est presumendus, etiam quando alias verba actas, & dispositionis impropriarentur. ibid. nu. 30
Dolus non presumitur in eo, qui vt debitam sibi à principe pecuniam exigeret, finxit velle detegere proditorem aduersus ipsum principem. ibid. nu. 41. Nec presumitur in eo, qui fuit accusatus vulnere esse Sempronium mense Maio, si is probauit, quod eo mense d. Sempronius erat bannitus, & quod statuto banniti puniri possunt offendi. ibid. nu. 49. non presumitur in faciente actum tantummodo prohibendum à lege positum, qui nemo in laedit, vel si laedit, leuis est lesio. pref. 3. lib. 5. nu. 15. excusatur, & tollitur contrariis coniecturis. pref. 3. lib. 5. nu. 122. & frans quid inter se differant. pref. 3. lib. 5. n. 3. & 4. & fraus alicui prodesse non debet. pref. 83. lib. 3. n. 77
dolis, & fraudibus quantum fieri potest, est occurrendum. pref. 188. lib. 4. num. 16
dolus presumptus non excusatur nisi coniecturis vehementibus in his, quae naturaliter sunt illicita, & mala, pref. 3. lib. 5. nu. 123. & fraus probari debet ex communi sententia ab eo, qui illum excusatur, arguitur, pref. 99. lib. 6. nu. 41. ex taciturnitate sola non inferitur. ibid. nu. 42. culpa praeponderat. pref. 151. lib. 3. nu. 4. quibus in casibus presumitur, alleganda est presumptio, q. 48. lib. 1. nu. 12. probari potest presumptum, q. 48. lib. 1. nu. 10. & mala fides in contrahendo cum minore alique solemnitatibus requisitis, presumitur, pref. 48. lib. 3. num. 6. contra eum presumitur, qui quod facere tenetur, non facit. pref. 55. lib. 3. n. 10. in mendacio non presumitur, quando mentiens nullum sentiret commodum. pref. 130. lib. 3. n. 42
dolus arguens cum probetur, pref. 50. lib. 3. n. 3. 1
dolo futuro, directo nequit renunciari, per indirectum tamen, quod. 65. lib. 1. nu. 10
domicilium quod duplex sit, & quando mutatum presumatur, presumpt. 42. lib. 6. num. 3. quando quis contraxisset dicitur, pref. 30. lib. 6. nu. 24

Dominium quomodo, & quando presumatur, eius sit naturae, quomodo amittatur, & qualiter probetur.

Dominium arguitur ex possessione de praesenti, quando de ipso dominio incidenter disputatur. pref. 116. lib. 1. num. 37. an ex possessione adepta alijque modis probari possit, vel non, pref. 63. li. 6. num. 2. & per totam. Quae probatio multis modis, & varijs fieri dicitur, & quibus, ibid. num. 8. & vide infra nu. 60. 61. 64. & 78. Et quo casu non probetur, vel presumatur ex possessione dominij, num. 69
Dominium eorum rerum, quae nullius sunt in bonis, à lege alique facto alterius apprehendunt, possidentique acquiruntur. Earum verò rerum, quae alicuius possessioni cesserunt, & in eiusdem bonis sunt, nobis acquirere non possumus sine facto eius, qui rei ipsius iam effectus fuit dominus, quale est dominium ex rei venditione, permutatione, donatione, & similibus, pref. ead. 63. lib. 6. num. 6. & 7. Rei alicuius, quod quis acquirerit, nec testibus, vel scripturis probari potest eum id in iure, & intellectu consistat, ibid. nu. 24. & 56. Rei acquisite contra tertium possessorem inditijs, & coniecturis probari potest, ibid. nu. 25. Aliquando verè, & plenè probatur, aliquando autem presumptue tantum, ibid. nu. 26. Et quomodo id contingat, ibid. Et quod dominij difficultis sit probatio per testes, praesertim venditoris rei alicuius, cuius titulus, & causa ignoratur, vide ibid. infra sub finem nu. 55. Per testium depositionem probatur, ibid. nu. 27. Tanquam aliquid incorporatum, & minimè sub visum cadens, sensu corporeo percipi nequit, sed mentis iudicio acquiruntur. Hinc sequitur, quod Dominium per testes de auditu nequitiam probetur, ibid. nu. 42. & 43. Intellige tamen, & limita, vt num. 44. Sola possessione non probatur cum agitur contra tertium aliquem, qui nec à testatore, nec à grauato haredede causam habuit, ibid. nu. 65. & vide num. seq. Et quid in violento possessore. Vide num. 68. An, ex ficta etiam possessione incidenter deduci posse presumatur, ibidem num. 85. In simul, & possessio quo casu dicatur esse probata, ibid. paulo ante num. 67. & 74. Ex possessione non debet presumi quando contra tertium possessorem disputatio, vel si suborta fuerit de dominio principaliter, verbi gratia, in iudicio si agatur de rei venditione, extenditur, ibid. nu. 69. Extenditur hic casus, ibid. nu. seq. & declaratur, & limitatur, ibid. nu. 71. & 73. Ex possessione adepta presumi potest, quando de dominio non

non principaliter, sed incidenter disputatio suborta est allegatione facta possessionis de praesenti, ibid. nu. 74. Ex possessione consequuta non presumitur dum, de eo incidenter contingerit disputatio, & vbi possessio deductur de praeterito, ibid. num. 88. Res si fuerit in controuersia colligantur, & praecipue cum tertio, eo casu confessio, & recognitio etiam principaliter facta extrajudicialiter, ipsi tertio nequaquam damno est, & fraudi, ne falleret in eius praedictum dicatur probatum fuisse dominium, vt neque possessionem, ibid. num. 103. Vide tamen contrarium, nu. 111. Improbatur tamen, Et vide nu. 112. & 113. Praedij ex locatione, & conductione praedij per confessionem, & recognitionem instrumenti conductionis an, & qualiter probetur, ibid. nu. 114. Intellige, & declaratur, vt num. 115. Ex causis, & similibus libris, an, & quomodo probari valeat adferuntur dicitur, ibid. nu. 128. Rei ecclesiasticae censuales, an per librum conscriptum à ministris ecclesiae probari queat, affirmatiuè concluditur, ibid. nu. 148. Et an talis liber censualis fidem faciat, & quid ad id acquiratur, ibid. & seq. Et vide, & intellige, vt nu. 154. Et an probet huiusmodi liber contra tertium possessorem, ibid. nu. 155. & an probet contra Monasterium ex Crauetta nu. 151. & quid sit statendum in antiquijs, ibid. nu. 177. & quid quoad presumptionem quaefacit contra tertium, ibid. nu. 173. probati, presumique potest per iam factas solutiones census, ibid. nu. 166. Distinguntur tamen dicta duobus casibus, vt ibid. n. 166. Et temporis antiquitas hominum memoriam excedens, duo haec admodum difficilis probationis existunt. Etideo vtrumque probationis est presumptus ad faciendum plenum, & concludentem probationem admittitur, num. 185. praesentis temporis, quando venit probandum ex dominio praeteriti temporis, probatio per famam distinguitur, & an sufficiat probetur, vide de ibid. n. 19. translatum in dubio non presumitur, quando nulla praesens iusta causa transferendi, praesent. 150. lib. 3. nu. 2. transferuntur in dispositione legis absque villa traditioe, non item in dispositione hominis, q. 46. lib. 1. nu. 34. verum & proprium, causatur a traditione ficta, & impropria, q. 39. lib. 1. nu. 15. causa subsistente, & in dubio censetur transferri, praesump. 34. lib. 3. num. 5. ex possessione presumitur, si id allegatur, q. 48. lib. 1. nu. 6. vide distinctionem, ibid. num. 7. vile, an penes duos esse possit eodem tempore, praesump. 102. lib. 3. nu. 11. vile duplex, ibid. num. 12.

Dominium directum tempore immemorabili acquiri, praesump. 131. lib. 3. num. 41
Dominij translatio in dubio non presumitur, praesump. 96. lib. 3. n. 2. Acquisitio titulis iure gentium, & ciuili inuentis, & constitutis fieri solet, praesump. 63. lib. 6. n. 5. probatio incidenter in iudicio deducta, quando, & quomodo fiat, ibid. nu. 14. & quomodo in actione confessoria qua agitur pro seruittute debita praedio actoris, ibid. nu. 15. Et quid in actionibus ex lege Aquilia, & ex conditione futura pro damno dato, ibid. nu. 16. Probatio aliquando fit inter partes, quae mutuo contaxentur, vel quasi contaxerunt, aliquando verò de ipso dominio probando agitur contra tertium possessorem, ibid. n. 19. Probatio quae fieri debet ab actore contra eum à quo causam habet, vel eius heredem, & illa quae est praestanda contra tertium possessorem, plurimum inter se differunt, ibid. nu. 20. Et vide rationem ipsius differentiae, ibid. nu. 21. Nomine vbi li fuerit excitata, & suborta de eo contra tertium possessorem contentio, quid, & quot eo casu probanda incumbunt actori, ibid. n. 53. & vide infra n. 59. Probationem suam natura facilem esse quomodo, & cur asseruerit Crauetta; vbi ratio subnechitur, paulo ante nu. 47. probatio vel presumptio, an, & quando exoritur ex confessione, seu recognitione (quae duo aliorum opinione Doctorum vnum, & idem sunt, aliorum etià & diuersa ponuntur) distinguitur author, ibid. n. 92. & vide n. seq. 93. & quid ex lata à iudice sententia, ibid. nu. 94. Declara tamen, & intellige, vt infra nu. 104. Probatio antiqui de praeterito, si per famam fiat adiuncto quodam etiam adminiculo, dominij huius probatio verè fit ex Cornei sententia. Vt etiam in casu vbi agitur de probando dominio de praeterito etiam nouo, & adducitur ad huius dominij probationem fama cum adminiculo, probatur valde dictum dominium, ibid. n. 91.
Dominio in iure vtili translato, primariè dicitur translata iuris, pref. 18. lib. 2. nu. 6. De Dominio per prescriptionem amisso frustratione in statu quoque, pref. 63. lib. 6. nu. 197.
Dominia rerum a quo distincta fuerint, pref. 100. lib. 3. num. 12. & 14. rerum in regentium distincta faisse, ibid. nu. 16
Dominium habet naturam perpetuam, & vniuersalem vnde de ex praeterito ad praesens inferitur, pref. 62. lib. 6. num. 3. Et sine facto nostro non amittitur, ibid. nu. 4. non perditur solo animo, pref. 62. lib. 6. nu. 11. de praesenti non presumitur quando non allegatur ipsum dominium antiquum, pref. 62. lib. 6. num. 13. quando incidenter in iudicio deducitur hoc casu ex possessione presumitur dominium, pref. 63. lib. 3. num. 11. quod ampliat, ibid. nu. 43.

vsque num. 19. rei tacite legate non transit ipso iure, & recta via in legatum, pref. 144. lib. 4. nu. 15. praeteritum non presumitur ex dominio praesenti, pref. 62. lib. 6. nu. 14
Dominium rei alicuius esse probandi, vel praesumendi modus etià est per librum censuale. Et à quo, vel in quibus huiusmodi liber confici possit, & conscribi, pref. 63. n. 136. Actor rei à se petite esse proprium adionibus in iudicio deductis probare tenetur, idque principaliter aliquando, & non raro, & incidenter; & qualiter probandum sit in rei venditione, ibid. nu. 9. & quid in possessione rei conuenti, ibid. nu. 10. Quid item in agente ad rem per donationem concessam, ibid. nu. 17. Quid praeterea in agente hypothecaria actione contra aliquem tertium possessorem, ibid. nu. 12. & quid tandem in actione qua agitur contra extraneum tertium possessorem ad restitutionem rei fideicommissio subiecta, ibid. nu. 13. probare potest rei emptor contra venditoris ipse emptor, agendo rei venditione, vel contra venditoris haeredes, idque plenè, & perfectè testium attestatione deponendum de praesentia sua facta venditioni, & traditioni, at pretij numerationi, cum tribus hisce tantum constiterit, & perfici emptio nis, & venditionis contractu, ibid. num. 18. probari, vel praesumi alicuius rei potest per instrumenta celebrata inter contrahentes, vel quasi contrahentes, ibid. nu. 45. Intellige tamen traditione sequuta, ibid. nu. 46. An ex facta etiam possessione incidenter deduci posse presumatur, ibid. n. 85. Alicuius rei non existere si verè appareat non eidem adepta suffragatur possessio, ibid. nu. 86. Quando contingit incidenter ad eam iudice deduci per modum exceptionis, an, & quando adesse presumatur per traditionem distinctionem resoluat Bartolus, ibid. nu. 90. & quando sufficiat, & quo casu sola in dicta, quae dicantur plenam facere probationem, ibid. nu. 91. probari, vel verius praesumi per fructuum perceptionem, ibid. nu. 166. Contrarium voluit Innocent. in c. illud, in fin. de praesump. ibid. nu. 162. Rerum quando translata presumatur à socio in alios omnes socios, ibid. n. 170. praesentis temporis ex dominio praeteriti temporis pro famam si necesse fuerit probare, statusque praesens praeterito repugnet dominium tali casu probari non potest, vbi videbis pulchrum exemplum ex Ripa allatum, ibid. nu. 196. Praesentis temporis ex dominio praeteriti temporis vbi conuenit probare, idque per famam additis aliquibus adminiculis quibus prescriptio docetur, probatur, q. ex parte actoris non possidentis hoc casu praesentis temporis probati contingit, paulo antenu. 194. Rei alicuius existere probari, praesumi potest, si intercesserit proclama, & editio edicti scilicet, quod si quis aliquid in re tui re praeterdat, aut praedio, intra certum tempus compareat, quo transacto, & non comparente a quo praedij dominium probatur, vel ad minus presumitur esse possidentis, qui illud fieri proclama curauit, ibid. n. 198. sed vide latius de hoc modo probandi, vt minus securo, & tuto, ibid. nu. seq. Probandi, vel praesumendi modus vltimus is est, qui ex sententia prolata desumitur, cum per eum dominium transferri contingat, ibid. ead. pref. 63. lib. 6. n. 283. Alicuius rei acquirere, ita vt factus quispiam sit rei dominus, & rei acquisitione factam probare, idque eo modo vt rei se dominum effectum ostendat, diuersa sunt, & separata, ead. pref. quasi in principio, nu. 2.

Dominus quis presumatur, & quando tenetur pro seruo.

Dominus qui olim fuit, an adhuc presumitur dominus, & e contra, pref. 62. lib. 6. nu. 1. & seq.
Dominus hodie non presumitur, quod tempore praeterito fuerit dominus, pref. 65. lib. 6. nu. 3
Dominus presumitur scire quantitatem, & valorem sui patrimonij, pref. 23. lib. 6. nu. 3. quod limita, vt ibi. nu. 34. & seq. emphyteus praesens, & tacens emphyteuta vendente rem pleno iure, vel libere, presumitur consentire rem esse liberam, ne alioqui emptor remaneat deceptus, quod extenditur ad agnatum, pref. 99. lib. 6. num. 40. sciens, & tacens feudum a vasallo alienari presumitur illi alienationi consensisse, pref. 99. lib. 6. nu. 40
Dominus rei nemo presumitur nisi constet de principio dominij, pref. 130. lib. 3. nu. 6. vel possessor rei presumatur, qui ante fuit, q. 14. lib. 1. num. 7. olim, vt hodie presumatur dominus, praesumptio alleganda est, q. 48. lib. 1. num. 5. citatus ad audiendam sententiam, si tempore sententiae praesens sit, presumitur ad illam audiendam comparuisse, pref. 74. lib. 2. nu. 1. iudicem, non citatus; praesens tamen tempore sententiae, & à iudice certioratus, presumitur ad audiendam sententiam praesens esse, ibid. nu. 4. Idem si nec citatum constet, nec certioratum, eo tamen tempore praesens sit, quo sententia pro eo fertur, num. 5. nec citatus nec certioratus, si tempore sententiae praesens sit, lata contra eum sententia, non presumitur ad eam audiendam citatus, ibid. num. 7. qui ob eaducitatem expellere poterat emphyteutam, non declarando ante mortem, dicitur remisisse, pref. 25. lib. 3. nu. 7. pri-

primus directus, an, & quid iuris in subuafallos habeat. prefum. 120. lib. 4. num. 1. & multos seq. tenetur solummodo prestare seru- uum delinquentem pro noxa. pref. 27. lib. 5. num. 3. Et presumitur, ipsum dominum ignorare, quae a seruo suo ipso geruntur. ibid. nu. 4. delicto serui consensisse presumitur, quando appare- ret de scientia ipsius ex coniecturis, etiam si agatur de actu mo- mentaneo. pref. 27. lib. 5. nu. 15

Donare qui promissit etiam nudo pacto, obligatur. q. 47. lib. 1. nu. 7. potius quam infundate principi conuenit. pref. 91. lib. 3. num. 51. pater filio, tanquam tali, non tanquam heredi praeferitur. pref. 48. lib. 3. nu. 14. pater filio causa alimentorum cur non potest. pref. 29. lib. 3. num. 110. & 111. potest pater filio secundum aliquos, consentiendo vni ex filiis, donanti fratri suo, ex bonis profectiis. ibid. nu. 112. A qua opinione dissentient alij. nu. 113. filio emancipato pater expresse potest, nec in legitimam impu- tatur. pref. 30. lib. 3. num. 1. Idem in filio existente in potestate. nu. 2. & quando illa valet. num. 3. filio praesumitur pater ipsius nomine emendo, dum causa est fauorabilis. num. 16. pater non praesumitur, rem a se iam possessam, aut nuper emptam filio in potestate existenti simpliciter tradendo. num. 26. etiam filio vni- co, pater rem tradendo non praesumitur. nu. 34. partem voluit- se, quae verba significant. pref. 30. lib. 3. nu. 39

Donatio quid sit, an, & quando facta praesumatur, & quibus, quando reuocari possit, & quando valida sit, & sustineatur.

Donatio est proprie actus inter viuos. pref. 188. lib. 4. num. 18. po- tius praesumitur quam delictum, & si praesumptio iuris sit, quod quis donare noluerit. pref. 2. lib. 5. num. 23. praesumitur facta ab eo, qui laudo arbitri fuerat condemnatus, donationem illam facere. pref. 11. lib. 6. nu. 10. respectu e ob merito, quando inconti- nenti eorum facta fuit mentio. pref. 12. lib. 6. num. 7. praesumi- tur a testatore facta, quando vltus est his verbis, dono centum Caio, qui praesens erat, & acceptauit. pref. 105. lib. 4. num. 18. eo magis praesumitur facta a testatore, illis verbis, dono centum Caio, & non legatum, si Caius fuerat praesens, & testator iusse- rat legatarium vocari ad hunc effectum tantum. pref. imp. 105. libro 4. num. 22. Secus si repugnat aliqua coniectura. ibid. num. 23. praesumitur facta in fraudem filii ob actum vicinitatem. pref. 12. lib. 6. num. 35. non reuocatur propter filiorum ado- ptionem, licet reuocetur ob superuenientiam filiorum legiti- morum, & naturalium. pref. 81. lib. 4. num. 11. licet per super- uenientiam liberorum reuocetur, non tamen reuocatur, quando filij per subsecuens matrimonium in fraudem legitimantur. pref. 83. lib. 4. num. 79. cum non consistat, nisi donatarius sit praesens, & acceptet, si in ea nulla sit mentio praesentiae, & accepta- tionis, illa non praesumitur. pref. 14. lib. 6. num. 4. si fiat absentis, licet non valet ut donatio, valet tamen ut fideicommissum, ne actus pereat, dummodo ad sit legitimus numerus testium. pref. 4. lib. 6. num. 24. etiam reciproca sustinetur, si donans, & dona- tarius ambo moriantur simul, & eodem tempore. pref. 58. lib. 6. num. 13. Et sustinetur etiam si is qui donauit, non esset ma- sculus, sed femina. ibid. num. 4. facta a putatio ad optate non valet. pref. 77. lib. 4. nu. 10. Idem si sit facta vxori putatiue don- atoris, quae morte non confirmatur. ibid. causa mortis est simil- lina legato. pref. 89. libro 4. num. 151. si habet infertam hu- iusmodi clausulam. Et promissit donator praedicta omnia grata, rata, & firma habere, & in nullo contrahere etiam si conua- lesca, dicta clausula non obstante potest reuocari per reconua- lescentiam. pref. 10. lib. 6. num. 3. causa mortis censetur tacite re- uocata ex superuenientia inimicitia inter donantem, & donata- rium, etiam quando ipse donans fuit in causa inimicitiae. pref. 170. lib. 4. nu. 7. si ambigitur an sit inter viuos, vel causa mortis, praesumitur talis, qualis melius subterfieri potest. pref. 4. lib. 6. nu. 22. simpliciter facta post statim conditum testamentum presu- mitur donatio causa mortis, non autem inter viuos. pref. 12. lib. 6. nu. 18. inter viuos est irrevocabilis. pref. 105. lib. 4. num. 14. facta coniuncte personae ab eo, qui deinde perpetravit deli- ctum, non praesumitur facta in fraudem filii, nisi alia ad sit con- iectura. pref. 9. lib. 5. num. 6. facta ab eo, qui de filiis non cogitauit, si fuit facta pro salute anime, non reuocatur etiam ob superuenientiam filiorum. pref. 189. lib. 4. nu. 136. facta ab infir- mo ob vxoris commodum valet, ut donatio causa mortis, licet de morte nulla sit facta mentio. pref. 105. lib. 4. num. 29. in- officiosa non reuocatur a filio naturali. pref. 89. lib. 4. nu. 101. facta a matre filij, si intra biennium fuerit emancipata, extendi- tur ad casum, si morte patris efficiatur sui iuris. pref. 105. lib. 4. nu. 9. facta a patre filio continet fraudem ex actu subsecuto, quia ex subsecuto declaratur, quae bona censentur comprehen- sa in donatione, & contractu. pref. 35. lib. 6. num. 26. Et ex subse- quito euentu declaratur qualis fuerit animus in contractu an- tecedenti. ibid. num. 28. facta a patre filio si repetitur scripta in instrumento prius, deinde legitur facta emancipatio, praesumitur emancipationem praecessisse, alioquin non valet donatio. pref. 7. lib. 6. num. 3. facta a patre filio statim, quod prima fuit facta, ipsi patri praesumitur facta contemplatione illius primae. pref. 22. lib. 6. nu. 12. Idem de donatione facta vxori. ibid. nu. 13

Donatio

Donatio reuocatur a iura dicitur quaedam alienatio titulo oneroso, pref. 167. lib. 4. nu. 32. facta a testatore inter viuos morte confir- matur, & bona sic donata non veniunt in restitutione fideicom- missi, quae iure hereditario non perueniunt ad heredem. pref. 196. lib. 4. num. 4. inter virum, & vxorem non valet. pref. 50. lib. 6. num. 6. Fallit si is, qui donauit, prius decefferit quam eum- peniteret. ibid. num. 7. & quid si contingat, donantem, & dona- tarium simul eodem tempore decedere, ibid. nu. 8. 9. & seq. vbi alia coniectura sumi potest, nunquam praesumitur, praesump. 71. lib. 3. num. 2. non praesumitur, vbi aliqua causa quid factum con- iici potest. pref. 12. lib. 3. num. 10. perfecta dici non potest, ex quo in controuersia positum est, an donare quis potuerit, vel non. pref. 72. lib. 2. num. 9. est rei consilio data. pref. 34. lib. 3. num. 19. est vilissimum beneuolentiae signum. pref. 29. lib. 3. num. 8. remuneratoria, est accepti beneficii merces. ibid. nu. 9. quae stipulatori de dote reddenda facta praesumitur, quando censetur inter viuos. pref. 11. lib. 3. nu. 12. & 3. & quando mor- tis causa. num. 4. & facta clam ab eo, qui post deliquit, in frau- dem filii facta praesumitur. pref. 122. lib. 3. nu. 92. in muliere mi- nus, quam in viro praesumitur. pref. 10. lib. 3. num. 6. nullo graui periculo instantis mortis facta, per reconualescentiam non praesumitur reuocata. pref. 37. lib. 3. num. 5. inter concubi- narios permissa est, nisi concubinaris miles sit. pref. 51. lib. 3. num. 12. Ipsi facta sponsae, antequam matrimonium sequatur, non foritur obligationem efficacem. pref. 19. lib. 3. num. 3. inter coniuges, matrim constanter nequit consistere. pref. 12. lib. 3. num. 3. inter coniuges matrim. constanter cur prohibita, pref. 29. lib. 3. num. 6. & 7. inter coniuges matrim. constanter prohibita, morte tamen nisi reuocata appareat, confirmatur. pref. 23. lib. 3. num. 1. & 2. facta vxori a marito in casum deportationis, cur valet. pref. 124. lib. 3. nu. 47. facta vxori, ipsa praerogative re- soluitur. pref. 73. lib. 3. num. 44. facta mulieri a consanguineo marito, an & quando contemplatione ipsius mulieris, vel mariti facta censetur, vt vel vni, vel alteri acquiratur. pref. 26. lib. 3. per tot. facta filio a patre ob beneuolentiam vtrum consistat. pref. 29. lib. 3. num. 4. & 5. a patre facta filio quibus casibus subsistat. pref. 29. lib. 3. vbi vide latissime, facta filio in potestate, quomodo differat ab ea, quae filio sit emancipato. pref. 30. lib. 3. nu. 3. dicitur qualificata, si fiat a patre filio, vt in peculio habeat, eod. num. 6. non praesumitur in patre emente rem nomine filij, si eam non tradidit. Aliud est si rem emptam tradiderit, num. 8. inter patrem, & filium regulariter non praesumitur. pref. 39. lib. 3. num. 29. Ampliatur. num. 31. 32. & seq. facta a patre filio, non praedicta creditoribus. ibi. num. 57. inter viuos, hodie nudo pacto facta consistit. pref. 42. lib. 3. nu. 25. quando praesumatur facta inter viuos, etiam mortis etiam mentio facta fuerit. pref. 35. lib. 3. num. 2. cum multis seq. inter viuos sui natura non est reuo- cabilis. num. 25. facta cum promissione de non reuocando, nisi causa in gratitudinis, quo ad illum casum censetur causa mortis, quo ad alios inter viuos. num. 26. Idque declarat. nu. 28. 29. & sequen. facta in testamento, cum promissione de non reuocando, reuocari non potest. ibi. num. 30. Eam tamen donationem testa- mento annullato, non censeri reuocatum, num. 31. infinuata in- ter viuos facta praesumitur. ibi. num. 34. habens clausulam con- stituti, quae dominium, & possessio transferretur, censetur inter vi- uos, num. 36. Idque si factum sit simpliciter, nec causa mortis dictum sit, num. 37.

Quae poenitentia qualiter declaretur, & quomodo probetur. ibi. num. 10. & seq.

Donatio actus in filio emancipato, patri donanti, plus quam in potestate existente, praedicialis est. pref. 30. lib. 3. nu. 37

Donatio vt valet, requirit donatarij consensum qui praesumitur ob eius praesentiam, & taciturnitatem. pref. 99. lib. 6. nu. 13

Donationem non in toto, nec in parte praesumi, quomodo intelli- gendum. pref. 10. lib. 3. num. 16. inter viuos, mutatione voluntatis donatoris, non reuocari. pref. 11. lib. 3. num. 13. inter virum, & vxorem, remunerati- nis causa consistere. pref. 12. lib. 3. nu. 5. Et quando. num. 7. factam a milite concubinae, ob beneuolentia consistere. pref. 29. lib. 3. num. 11. inter coniuges non infinuata, vltra quingentos aureos, morte non confirmari, ne pro parte quidem. pref. 12. lib. 3. nu. 40. factam a viro in re communi cum fratribus suis, illis presentibus, & consentientibus valere. pref. 26. lib. 3. num. 18. propter nuptias faciens pater pro filio, ex suis non filij bonis fecisse praesumitur. pref. 15. lib. 3. num. 9. Idque etiam obtinet in emancipato. num. 11

Donationem causa mortis factam pater liberis susceptis non reuo- cans, ostendit se ab initio donationis eo fuisse animo, vt donaturus fuisset, etiam si de liberis cogitasset. q. 23. lib. 1. numero 10. causa mortis, poenitentia donantis reuocari. pref. 11. lib. 3. nu. 12. causa mortis, admittere falcidiae detractionem. num. 15. qui ob reconualescentiam dicit reuocatum, quid probare debeat. pref. 37. lib. 3. num. 6. poenitentia reuocatum indicio est, si nulla ne- cessitate urgente, donator rem donatam alienat. num. 13. Id au- tem quomodo accipiendum. nu. 14. & 15. causa mortis expressa vel tacita poenitentia reuocatum praesumi, vtrum locum etiam habeat, nullo herede in futuro. nu. 39. & 40

Donationes factae intra biennium, ante commissum delictum, non valent in Ducatu Mediolan. pref. 124. lib. 3. nu. 27

Donasse filio pater non praesumitur rem ipsius nomine emendo, si inter filios magna insurgeret inaequalitas. pref. 30. lib. 3. num. 12. Item si extant coniecturae patrem donare noluisse. num. 13. Que autem sint coniecturae illae. nu. 14. & 15

Donando pater filiae vt nubat, debitum potius persoluisse, qua donasse dicitur. pref. 29. lib. 3. num. 75. Et quomodo procedere dicatur illa donatio. num. 80

Donatum dicitur nullo iure cogente concessum. pref. 34. lib. 3. nu. 20. filio qui asserit aduentitium esse, probare id debet. pref. 126. lib. 3. num. 25

Donatum legatis a principe, an contemplatione ipsorum legato- rum an potius mittentis principis donatum praesumatur, vt vel ipsis vel principi quaeratur. pref. 27. lib. 3. nu. 1. & seq. filiosam, facta mentione patris, & potestatis patriae, praesumitur contem- platione patris donatum. pref. 28. lib. 3. nu. 3

Donatum filiosam, facta quidem patrie potestatis mentione, sed collata dispositione in tempus quo filius sui iuris sit, filio acquiritur. ibid. num. 14. Secus est si res talis sit, quae patri nequeat ac- quiri. num. 6. Et quid sit eo casu quo dubium est, cui possit ac- quiri. num. 8. facta mentione cum patris tum filij, cuius contem- platione factum praesumitur. num. 9. & seq. vsque num. 16. a pa- tre filio casu quo donatio subsistit, non computatur in legiti- mam. pref. 142. lib. 3. nu. 3

Donata nepoti per auum, aduentitia sunt, nepotique acquiruntur. pref. 26. lib. 3. nu. 21. Adhibita tamen distinctione. num. 22. locio contemplatione societatis, efficiuntur propria socij, cui donatum est. ibi. num. 4. res acquiruntur ei, cuius contemplatione data fuit. pref. 28. lib. 3. num. 1

Donans causa mortis alterius non potest sua poenitentia reuocare. pref. 37. lib. 3. nu. 42

Donans hoc pacto, vt si contingat bona mea confiscari, me teneas- ris alere, non dicitur in filii fraudem facere. pref. 124. lib. 3. num. 51. aut alienans, & postea de delicto in contumaciam damna- tus, non praesumitur in filii fraudem facere. ibid. num. 58. pater filio benemerito, praesumitur motus causa illa proxima beneme- ritorum, scilicet non remota, affectionis scilicet paterna. pref. 26. lib. 3. num. 2. pater filio, nulla causa expressa, si extant filij benemerita ob eadem donare praesumitur. pref. 29. lib. 3. num. 41. Reiecta opin. Bal. num. 46. Idem si dicat dono filio meo dile- cto, ob amorem, & beneuolentiam, quae eum prosequor, & ob benemerita illius. nu. 55

Donans filiae iam nuptae pater, in augmentum donasse praesumitur, vt donatio consistat. pref. 29. lib. 3. nu. 77

Donantis affectio inspicitur, ad cognoscendum cuius contem- platione datum quid fuerit. pref. 26. lib. 3. nu. 16

Donator sibi multa bona referuans, de quibus testari possit, inter viuos praesumitur donare voluisse, etiam mortis fecerit mentionem. pref. 35. lib. 3. num. 33. tradens rem donatam pignori, vtrum praesumatur donationem reuocasse. pref. 23. lib. 3. nu. 7. Et quid sit in legato. ibid. num. 8. maritus, rem vxori donatam alteri d-

lib. 3.